

at Landssthinget indeholder Clementer, der gjøre, at det i høi Grad er ønskelig, at det deeltager i Bevillingsmyndigheden. Jeg troer, at denne, saaledes som den er ordnet hos os, væsentlig forrykkes i sit Grundlag, naar man følger den nævnte Theori. Jeg siger, at jeg anede, at der vilde komme den Tid, da dette Spørgsmaal vilde opstaae, hvorledes dermed skulde forholds; men i ethvert Tilfælde troer jeg, at man dog bør holde strengt paa, at hvad der henlægges til den ene Deel af Folkerepresentationen er Bevillingsmyndigheden, det er: Myndigheden til at tilstaae, hvad der forlanges som Krav til Statens Administration; men der maatte da holdes meget strengt derpaa, og jeg troer, at der er megen Grund til at tage dette i Betragtning; thi man har ofte sølt sig fristet til at gaae ud over Grændserne for Bevillingsmyndigheden, ikke indskrænket sig til at sige Ja eller nægte, men har grebet ind i Administrationen og underhandlet om Bevillinger saaledes, at man har betinget sig Besættelse til ikke blot at nægte en ny Organisation — thi det ligger i Bevillingen selv —, men Indflydelse paa Organisationen, tiltage sig Ret til selv at sætte ind i Finantsloven, hvad der ikke var forlangt i Bevillingen, og det er Noget, som kan blive meget betænkeligt. Jeg troer derfor, at der er Grund til at overveje, hvorledes efterhaanden Landssthingets Stilling til Finantsloven er bleven og for Fremtiden kan blive, og om dette er det ganske rigtige Forhold; men som Sagen for Diebliffet foreligger, troer jeg ogsaa, at der ikke vil komme Noget ud af at nedlægge et Udvalg.

Formanden: Det undgik min Opmærksomhed, at den ærede 1ste Landssthingsmand for 6te Kreds (Unsgaard), der har stillet Forslaget, ikke længere fastholder det, men vil have Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse udsat, indtil Sagen overgaaer til 2den Behandling. Jeg maa da spørge, om Noget optager Forslaget? (Ophold) — hvis ikke, er der ei længer Tale om, at 1ste Behandling skal standses.

Lehmann: Da Ingen strax vil tage Ordet og da jeg allerede har bebudet Udringsforslag eller rettere et Spørgsmaal, som jeg

vilde reise, skal jeg gjøre det, og det saameget mere, som det er knyttet til hvad den sidst ærede Taler har yttret. Det forekommer mig virkelig at være en meget rigtig Bemærkning af ham, at Finantsloven ikke skal bruges til at paatvinge Administrationen en vis bestemt Betingelse. I høieste Grad finder dette Anvendelse paa § 13, 7de Post, hvor der er bevilliget et Beløb til et Jernbaneanlæg fra Flensborg til Frederikshavn, til forberedende Arbejder, efterat Regjeringen havde bestemt sig for Banens Hovedretning. Det er jo allerede det ærede Thing bekendt, at dette har havt den praktiske Følge, at denne Sag, for hvilken vi Alle meget levende have interesseret os, selv om vi ikke egentlig have havt Leilighed til officiel Bet at ytre os derom, foreløbig er udfødt i en tvivlsom Fremtid. Jeg troer ikke at træde noget Menneske for nær, naar jeg siger, at de Debatter, der have fundet Sted paa et andet Sted, ingenlunde have vidnet om den ønskelige Klarhed om Sagens Stilling, og jeg drifter mig saa meget mere til at sige det, som jeg ikke tager i Betænkning at tilføie, at hvad jeg har sagt om det andet Thing maa i Ordets strengeste Betydning anvendes paa Regjeringens Forhold til samme. Jeg troer, at man, uden fra nogen af Siderne at have nogen klar Bevidsthed om, hvad man vilde og med hvilke Midler, har talt en heel Deel frem og tilbage om Sagen, og Følgen deraf er bleven et Botum, der, til stor Overraskelse for Alle, som have deeltaget deri, er betragtet som et Botum, der nødvendigviis maatte afbryde Forhandlingerne, hvis hele Historie jeg naturligviis ikke skal kritisere, for ikke at forøge Antallet af de svævende og usfrugtbare Discussioner, der have fundet Sted med Hensyn til gjensidige Behreidelser baade imod nuværende og astraadte Ministre.

Jeg kan ikke ansee det for ønseligt, at Sagen forbliver i den Stilling, at Regjeringen med mere eller mindre Tyde kan sige, at det er Rigsdagen, som ved at nægte de af Regjeringen stillede Fordringer har gjort det umuligt for samme at føre denne Sag videre ad den Bet, hvorpaa den hidtil har været ført. Naturligviis kan jo Enhver sige sig selv, endogsaa uden at kende Sagen, at en saadan